

Mina d'en Pallarès

Montornès del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Vinya d'en Pepet Xic. C/ Mariana Pineda). 08170 - Montornès del Vallès
Emplaçament Vinya d'en Pepet Xic

Coordenades:

Latitud: 41.53646
Longitud: 2.26882
UTM Est (X): 439008
UTM Nord (Y): 4598570

Classificació

Número de fitxa 08136-151
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Any 1923
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Es desconeix l'estat de conservació.
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Productiu
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Montornès Av. Llibertat, 2, 08170 - Montornès del Vallès
Autoria de la fitxa Ajuntament de Montornès del Vallès
Data de registre de la fitxa: dj., 04/04/2013 - 02:00

Descripció

La mina d'en Pallarès és una excavació construïda sota terra per captar aigües i conduir-les per a usos agrícoles i domèstics cap al nucli de població de Montornès. La mina té uns 30 m de llargada i en una tercera part està revestida d'obra. Es troba al subsòl de la vinya d'en Pallarès, avui d'en Pepet Xic, situada entre can Sala i la casa de Torre Sola, a pocs metres del torrent de Farners. En aquest indret de vinya hi ha un registre de la mina i també un pou. A partir d'aquí, una conducció 459 metres, actualment en desús, traslladava l'aigua cap al repartidor principal del poble que estava situat a la planta baixa de l'edifici de les antigues escoles a la plaça de Pintor Mir.

Història

Es desconeix quan va ser construïda la mina d'en Pallarès, però sabem que a principis del segle XX era del propietari barceloní Antonio Sitges i Julià, el qual l'any 1923 la va vendre a l'Ajuntament per 4.500 pessetes. Com que més tard, l'any 1939, Antonio Sitges, vengué la finca de forma fragmentada a diversos nous propietaris, l'Ajuntament va signar un conveni amb ells per tal d'actualitzar l'acord registral i ratificar el règim de servituds que comportava el pas de la conducció per les terres de caràcter privat. Està clar que l'Ajuntament es va voler fer càrrec de l'aigua potable que arribava a les cases mitjançant fonts públiques per tal de garantir el proveïment controlat d'aquest bé de primera necessitat que és l'aigua. La mina d'en Pallarès alimentava el dipòsit o repartidor de les antigues escoles, i d'aquí es distribuïa l'aigua cap a les fonts d'ús públic. Hi havia dues fonts al carrer d'Antoni d'Argila, avui carrer de Francesc Macià, i també una font a cadascun d'aquests indrets: carrer d'en Capella, carrer de Sant Isidre i carrer Estrella. També n'hi havia dues al carrer Major: la de cal fuster i la del Pont de la Mandra. Una més a la plaça Joaquim Mir i una altra davant de cal Vermell al carrer del Sol. Amb les obres d'urbanització del sector Castell – Can Comas a finals de segle XX, la conducció que portava l'aigua de la mina d'en Pallarès va quedar tallada a l'alçada del carrer de Consell de Cent.

Bibliografia

Escriptura de la compra de 1923 i escriptura de la constitució de servituds de 1949. AMMV. 3.2.1.2. (1949) cx. 796

